

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 27. 2. 2017 v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a členů JUDr. Zbyňka Poledny, JUDr. Jany Fojtové, Mgr. Jaroslava Kocince, JUDr. Gabriely Vilímkové a Mgr. Barbory Kubíkové, **o návrhu JUDr. O. S., na obnovu řízení** ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 15 Kse 3/2013,

t a k t o :

Návrh JUDr. O. S. ze dne 5. 10. 2016 na obnovu řízení ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 15 Kse 3/2013 se podle § 22 odst. 1 a § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, za přiměřeného použití § 278 odst. 1 a § 283 písm. d) zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád

z a m í t á .

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 22. 10. 2013, č. j. 15 Kse 3/2013 – 31, uznal kárný soud JUDr. O. S. (dále jen navrhovatel) vinným z kárného provinění podle § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012, a z kárného deliktu podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2013 a uložil mu pokutu ve výši 10.000 Kč.

Návrh na obnovu řízení ze dne 6. 1. 2016 zamítl kárný soud rozhodnutím ze dne 24. 2. 2016, č. j. 15 Kse 1/2016 – 31. Dne 5. 10. 2016 podal navrhovatel u kárného soudu znovu návrh na obnovu řízení ve věci vedené u kárného soudu pod sp. zn. 15 Kse 3/2013, jedná se tedy v pořadí o druhý návrh na obnovu řízení.

Navrhovatel spatřuje důvody nynějšího návrhu ve skutečnosti, že v původním řízení ještě neznal právní názor uvedený v rozhodnutí 14 Kse 3/2015 a v usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3360/15. Dále poukázal na to, že podle kárného soudu je pro účinnou omluvu u jednání nutno postupovat např. podle rozsudku Nejvyššího

správního soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012 – 32. Navrhovatel namítal, že kárný soud jeho omluvu neuznal, avšak sám se nezabýval nesprávností postupu správního orgánu a Okresního soudu v Hradci Králové. Má proto za to, že občan nemusí přihlížet k rozhodnutí, která vycházejí z řízení, které není v souladu s rozhodnutím soudu. Pokud tedy kárný soud tvrdí, že navrhovatel nerespektoval rozhodnutí Městského úřadu ve Znojmě ze dne 25. 5. 2009, sp. zn. SMUZN 3441/2009 Za, potvrzené rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, potom se nezabýval správností postupu správního orgánu, který vycházel z oznámení o dopravním přestupku bez výsledku autora úředního záznamu. Správní orgán takto postupoval v rozporu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115, k jeho rozhodnutí proto nelze přihlížet.

Dále namítal, že se kárný soud nezabýval skutečností, že řízení vedené pod sp. zn. 33 EXE 1900/2011 – 20 bylo vedeno u Okresního soudu v Hradci Králové, když sám kárný soud uvedl, že další řízení byla vedena u Obvodního soudu pro Prahu 9. Nezabýval se proto protiprávním jednáním soudce Okresního soudu v Hradci Králové spočívajícím v porušení ústavního práva na zákonného soudce. Skutečnost, že Okresní soud v Hradci Králové není od roku 1992 obecným soudem navrhovatele, lze zjistit z evidence obyvatelstva.

Navrhl proto, aby kárný soud nařídil jednání, vyžádal si spisy správních orgánů a spis Okresního soudu v Hradci Králové, provedl jimi důkazy, aby bylo jasné, že správní orgán postupoval v rozporu s rozhodnutími Nejvyššího správního soudu. Nesprávně postupoval i Okresní soud v Hradci Králové a to jednak na základě nesprávného postupu exekutora při žádosti o pověření, jednak na základě postupu soudce, který postupoval v rozporu s ustanovením § 105 o. s. ř.

Navrhovatel je dále toho názoru, že se kárný soud řádně nevypořádal také s postavením kárného žalobce. Poukázal na to, že kárného žalobce zastupoval v původním řízení jeho zástupce, obdobně tak i na jednání o předchozím návrhu na obnovu dne 24. 2. 2016. Navrhovatel trvá na tom, že takové zastoupení kárného žalobce není možné a že jej nepřipouští ani zákon č. 7/2002 Sb. ani trestní řád. Má za to, že kárný žalobce má jedinečné postavení a na rozdíl od státního zástupce není zastupitelný jinou osobou.

Kárný žalobce ve vyjádření uvedl, že navrhovatel podal obdobný návrh na obnovu již dne 6. 1. 2016. Kárný soud v rozhodnutí ze dne 24. 2. 2016, č. j. 15 Kse 1/2016 – 27 dospěl k závěru, že z hlediska podmínek pro obnovu řízení podle § 278 odst. 1 trestního řádu navrhovatel netvrdil existenci nových skutečností či důkazů soudu dříve neznámých a z tohoto důvodu návrh na obnovu zamítl. Skutečnost, že za kárného žalobce vystupovala pověřená osoba, byla soudu již známá. Navrhovatel ani nyní neuvádí skutečnosti dříve neznámé a jeho stávající argumentace se netýká nedostatků ve skutkových zjištěních. Poukázal také na to, že kárný soud při rozhodování vycházel z pravomocných a vykonatelných rozhodnutí Města Znojma ze dne 25. 5. 2009, č. j. SMUZN3441/2009 a Města Brandýs nad Labem – Stará Boleslav ze dne 29. 4. 2008, č. j. 151-24874/2008. Namítaný nesprávný postup správních orgánů mohl být otázkou přezkumu v rámci řádných a mimořádných opravných prostředků ve správním řízení. Kárný soud vycházel rovněž z pravomocného a vykonatelného usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2011, č. j. 33 Exe 1900/2011 – 10, kterým byla proti navrhovateli nařízena

pokračování

exekuce k uspokojení pohledávky společnosti MORAVA Leasing, a.s. ve výši 11.880 Kč a pro náklady oprávněného soudního exekutora Mgr. V. J. V obou případech navrhovatel nedoložil nové důkazy, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými již dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině.

Podle § 22 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů může soudní exekutor podat návrh na obnovu kárného řízení ve lhůtě tří let od právní moci rozhodnutí o kárném provinění. Rozhodnutí č. j. 15 Kse 3/2013 – 31 nabylo právní moci dne 4. 11. 2013, návrh podaný ke kárnému soudu dne 11. 10. 2016 byl tedy včasný.

Zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů podmínky povolení obnovy řízení přímo neupravuje. V souladu s ustanovením § 25 tohoto zákona se proto přiměřeně použijí ustanovení trestního řádu. Podle § 278 odst. 1 trestního řádu „[o]bnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině [...], anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.“ Účelem citovaného ustanovení je „odstranit nedostatky ve skutkových zjištěních pravomocného rozsudku v případech, kdy tyto vady vyšly najevo až po právní moci původního rozhodnutí. V řízení o obnově se nepřezkoumává zákonnost a odůvodněnost původního rozhodnutí, ale posuzuje se výlučně otázka, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé ve spojení s důkazy již provedenými mohou odůvodnit jiné než původní pravomocné rozhodnutí o vině a trestu“ (usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 4. 2004, sp. zn. III. ÚS 62/04; obdobně např. usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 4. 2004, sp. zn. IV. ÚS 178/03).

Kárný soud hodnotil, zda návrh přináší nové skutečnosti nebo důkazy, který by byly způsobilé vyvolat účinky ve smyslu ustanovení § 278 odst. 1 trestního řádu.

Navrhovatel v návrhu především nijak nespecifikuje, jaký význam by pro věc mělo mít rozhodnutí kárného soudu ze dne 15. 9. 2015, č. j. 14 Kse 3/2015-53 a na něj navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2016, sp. zn. IV. ÚS 3360/15. Navrhovatel na tato rozhodnutí ve svém návrhu sice poukázal, konkrétní závěry z nich však neučinil. Kárný soud z těchto rozhodnutí zjistil, že navrhovatel byl v rozhodnutí sp. zn. 14 Kse 3/2015 shledán vinným za spáchání závažných kárných deliktů spočívajících v 1) průtazích s předáním spisu nově pověřenému exekutorovi a dále 2) opakovaným porušením povinností exekutora podrobenému dohledové činnosti ze strany oprávněných orgánů. Uvedená rozhodnutí se týkají skutkově zcela odlišné situace, než je v projednávané věci a žádné skutečnosti či důkazy, jež by bylo možno hodnotit z hlediska důvodů pro obnovu kárného řízení vedeného pod sp. zn. 15 Kse 3/2013 z těchto rozhodnutí kárnému soudu nevyplývaly.

Námitkami proti zastoupení kárného žalobce se kárný soud zabýval v předchozím rozhodnutí ze dne 24. 2. 2016, č. j. 15 Kse 1/2016 - 25 o návrhu na obnovu řízení.

Obdobně jako v návrhu na obnovu kárného řízení ze dne 6. 1. 2016 tedy navrhovatel ani nyní netvrdí existenci nových skutečností či důkazů soudu dříve neznámých. Setrvává pouze na svém postoji vůči zastoupení kárného žalobce a polemizuje s právním názorem kárného soudu. Kárný soud přitom již v rozhodnutí ze dne 24. 2. 2016, č. j. 15 Kse 1/2016 - 25 uzavřel, že možné nesprávné právní posouzení otázky zastoupení kárného žalobce na ústním jednání obnovu řízení neodůvodňuje. Tento názor zastává kárný soud i v této věci, uvedená námitka proto nepředstavuje důvod obnovy řízení ve smyslu § 278 odst. 1 trestního řádu.

Dalšími tvrzenými důvody svědčícími obnově řízení mají být vady řízení před správními orgány popř. v řízení u Okresního soudu v Hradci Králové. I těmito skutečnostmi se však kárný soud již zabýval a to právě v rozhodnutí ze dne 22. 10. 2013, č. j. 15 Kse 3/2013 - 31, jímž shledal vinu navrhovatele za kárné provinění. Kárný soud se v rozhodnutí s obhajobou navrhovatele neztotožnil. Konstatoval, že *„v okamžiku, kdy byl vydán pravomocný a vykonatelný exekuční titul, byl kárně obviněný povinen jej respektovat, případně jej mohl napadnout řádnými, případně mimořádnými opravnými prostředky, které mu k tomu zákon dává k dispozici. Námitky kárně obviněného stran nezákonnosti vydaného správního rozhodnutí, vad řízení, které vydání samotného exekučního titulu, jakož i vydání exekučních příkazů předcházelo, jsou irrelevantní v nyní vedeném kárném řízení.“* Kárný soud k námitkám navrhovatele vyložil, že předmětem řízení o kárné odpovědnosti soudního exekutora již nemůže být přezkoumání pravomocných podkladových rozhodnutí, v dané věci konkrétně exekučních titulů, popř. procesních rozhodnutí obecných soudů. Pro kárné řízení je totiž rozhodné, jak soudní exekutor na základě těchto rozhodnutí následně jednal a jak naplnil své povinnosti, které pro něj vyplývají ze souvisejících právních předpisů.

I v tomto případě tedy navrhovatel svůj návrh odůvodnil skutečnostmi, které byly kárnému soudu známy již dříve, a pouze polemizuje s jeho závěry. Nejedná se o nové skutečnosti či důkazy ve smyslu § 278 trestního řádu, které by mohly vést k jinému rozhodnutí o vině či trestu navrhovatele. V této procesní situaci proto kárný soud neshledal za potřebné provést dokazování navrženými spisy, neboť by to pro posouzení návrhu na obnovu řízení bylo nadbytečné a ke změně výše uvedeného názoru by to nevedlo.

Kárný soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že nejsou naplněny podmínky podle § 278 odst. 1 trestního řádu pro obnovu kárného řízení.

Podle názoru kárného soudu byl nynější návrh jen opakováním návrhu na obnovu řízení opřeného o tytéž skutečnosti a důkazy, který byl již dříve pravomocně zamítnut rozhodnutím kárného soudu ze dne 24. 2. 2016, č. j. 15 Kse 1/2016 - 31. Navrhovatel na podporu svého návrhu totiž nepřednesl žádné konkrétní skutečnosti či důkazy, které by měly být předmětem dokazování před kárným soudem, tím spíše nepředložil skutečnosti či důkazy, které nebyly dříve před kárným soudem projednány. V těchto případech judikatura Nejvyššího soudu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 4. 2013, č. j. 4 TŽ 13/2013 - 20) či Ústavního soudu (srov. usnesení ze dne 24. 10. 2015, sp. zn. IV. ÚS 321/04, náleží Ústavního soudu ze dne 26. 8. 2010, sp. zn. III. ÚS 608/10) připouští výjimku z jinak obligatorního projednání návrhu ve veřejném zasedání. Kárný soud proto

pokračování

podle § 286 odst. 2 trestního řádu *in fine* o návrhu na obnovu řízení rozhodl v neveřejném zasedání a podle ustanovení § 283 písm. d) ve spojení s § 278 trestního řádu jej zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda kárného senátu